

Daniël

Het is opzienbarend dat de jonge Daniël het voortreffelijke paleisvoedsel niet als een bijzondere eer en gunst, maar als een verontreiniging zag (Daniël 1:8). De wijn van de koning van Babel was voor hem een bittere drank. Daniël had door genade een vernieuwd hart dat de dingen heel anders ziet dan de natuurlijke mens, ja, dat alles vanuit Góds standpunt bekijkt.

Daniël, met zijn God welgevallige gezindheid, stond niet op zijn rechten. Hij vroeg een gunst aan de overste van de hovelingen. Als gevangene kon hij geen eisen stellen, maar God hielp hem: “De nederigen geeft Hij genade” (Jakobus 4:6). Door zijn nederige houding toonde Daniël dat hij de ware wijsheid van boven bezat.

Waarschijnlijk waren er onder de joodse ballingen velen die zonder gewetensbezwaar van de tafel van de koning aten. Ze hielden zichzelf voor dat het onder hun omstandigheden ongunstig, riskant of misschien wel onmogelijk was om God trouw te blijven. Daniël keek echter niet naar wat de meerderheid deed. Hij bespote ook niet de ontrouw van de anderen, maar wilde eenvoudig in nederigheid en gehoorzaamheid zijn weg met God gaan. Wat is hij een leerzaam en navolgenswaardig voorbeeld!